

متن پرسش

سلام استاد عزیز: من تقریباً هر چند هفته یا چند ماه یک بار که از همه جا می‌برم میام و پرسش و پاسخ های سایت را می‌خوانم و می‌بینم چقدر آدم شبیه من هست و چقدر دغدغه های مشابه! شاید هزار بار توبه شکستم و هزار و یک بار توبه کردم! بارها بریدم و بارها بلند شدم! خصوصاً در قضیه با نامحرم هر بار میام تو دستگاه الهی و به بی تابی می‌رسم و جواب بی تابیم را در چیزهای دیگه می‌بینم و کم میارم و گناه می‌کنم ولی الان به این نتیجه رسیدم که من جایگاه شریعت را نمیدونم! و نمیدونم هر عملی قراره چیکار کنه! و از اون سخت تر اینکه نمیدونم گناه چقدر بد هست! شاید روی کاغذ متوجه باشم ولی به صورت دلی واقعا نمیدونم. من تا الان کتاب یا سخنرانی یا مرجعی ندیدم که اونطور از گناه بگه که من از ته دل متنفر بشم از گناه! حقیقتاً من همیشه زمانی از گناه بدم اومدم که اون رو لمس کردم و متوجه شدم تهش هیچی است. زمانی به درگاه خدا اومدم که از همه جا بریدم و شاید کس دیگه راهم نداده! لطفاً از گناه بگید گناه چطور ما را می‌کشه! چرا نماز خوبه و گناه بده! به نظرم جایگاه شریعت توی اسلام درست باز نشده و علما و حتی عرفا نتونستن جایگاه شریعت و ارتباطش با انسان را درست بیان کنند! وگرنه ما باید توی نماز از شوق به ملکوت می‌رفتیم و توی هر گناه می‌مردیم. ولی الان برای من انگار گناه و نماز یکی شده! لطفاً ته صحبتتون اگه کتابی که درست و عرفانی راجع به گناه حرف زده باشه برامون بگین ببخشی دسوالم طولانی شد و خدا را شکر که امثال شما وجود دارند و قابل دسترسی اند.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: وقتی انسان متوجه جایگاه وجودی خود در نزد خود و متوجه جایگاه وجودی خود در عوالم هستی بشود، بخصوص از طریق معرفت نفس؛ می‌یابد چه اندازه می‌تواند در عوالم نورانی و کیفی حاضر شود و شریعت الهی و احکام دینی راههایی هستند تا انسان را به سوی آن عوالم نورانی سیر دهند و از این جهت گناه، ظلم بزرگی است به خود انسان که انسان را تا ابد از آن نوع حضور محروم می‌کند و بزرگان دین در همین رابطه جایگاه عبادات را تعیین می‌کنند مانند کتاب «آداب الصلوه» از حضرت امام خمینی و کتاب «راز نماز» از آیت الله جوادی. موفق باشید